

† Ν. Γύζη

Ἡ εὐγνωμοσύνη ἀποθανατίζουσα στέφανον

Ὁ Πέτρος ἀγνοεῖ τί νὰ δεχθῇ καὶ πιστεύσῃ.
Ἐν τῇ ἀπορίᾳ του δ' ἐκείνη ὑπὸ πλήρης ἀπελπισίας κατέχεται.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἐκθεσις εἶχεν ἀνοίγει.

Ἦτο ἡ ἡμέρα τοῦ βερνικώματος. Ὅλος ὁ καλλιτεχνικὸς κόσμος τῶν Παρισίων ἐπλημμύρει κυριολεκτικῶς τὰς αἰθούσας τῆς νέας Ἐκθέσεως.

Ὁ Πέτρος, δυσηρεστημένος κατὰ τῆς Ἀλίκης του, μένεα πνέων κατὰ τοῦ κλέπτου τῆς εἰκόνης του, κατὰ τῶν συναδέλφων του, ἀκολουθεῖ τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἐκθεσιν.

Προχωρεῖ ἐν τῇ μεγάλῃ τετραγωνικῇ αἰθούσῃ.

Πρὸς τ' ἀριστερὰ βλέπει συνηγμένον πλῆθος ἀπειρον περιέργων ἀποτελούμενον ἐκ κριτικῶν, ζωγράφων, γλυπτῶν καὶ ἄλλων καλλιτεχνῶν συζητούντων.

— Ἀναμφιβόλως ἐκεῖ θὰ ᾔηνε τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐφέτος τὰ πρωτεῖα, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Πέτρος.

Κα' διανοίγων τὸ πλῆθος διὰ τῶν ὤμων καὶ τῶν ἀγκῶνων του, κατορθοῖ ἐπὶ τέλους νὰ φθάσῃ πρὸ τῆς εἰκόνης, ἣτις ἦτο πράγματι τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς περιεργείας καὶ ἐκπλήξεως.

Περίεργον ! Μήπως ἡπατάτο ; Μήπως ἡ ὄρασις

του δὲν ἐπανῆλθεν ἔτι ; Μήπως δὲν ἐβλεπεν ἀκόμη ; Ἀπειμακρύνθη ὅπως μὴ ἐκβάλλῃ κραυγὴν ἀπορίας.

Ἡ εἰκὼν, ἣτις εὕρισκετο ἐκεῖ, τοσοῦτον ἐνθουσιωδῶς κρινομένη, ἦτο ἡ ἰδική του. Ἡ εἰκὼν του συμπεπληρωμένη ἐξ ὁλοκλήρου.

Ὁ Πέτρος ἀνοίγει πάραυτα τὸν κατάλογον τῶν ἔργων τῆς ἐκθέσεως καὶ ἀναγινώσκει :

— Ἀρ. 106. Εἰκὼν τῆς Δοῦς Ἀ... ὑπὸ τοῦ κ. Πέτρου Ρολάνδου.

Ἀνῆγειρε τὴν κεφαλὴν μετὰ περισσοτέρας ἔτι ἐκπλήξεως.

Τὴν δὲ ἐκπληξίν του ταύτην οὐδεὶς ἄλλος διέλυσεν εἰμὴ ἡ Ἀλίκη, ἣτις ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς εἰσόδου τὸν παρηκολούθει διὰ τοῦ βλέμματός.

— Ξεύρετε ; τῷ εἶπεν... Λέγουν ὅτι θὰ λάβητε τὸ τιμητικὸν μετάλλιον !

Ὁ Πέτρος Ρολάνδος εἶνε σήμερον ζωγράφος διάσημος καὶ πλουσιώτατος. Ἡ Ἀλίκη τὸν βοηθεῖ εἰς τὰ ἔργα του, ἀλλ' οὐδέποτε ἐκθέτει τι μὲ τὸ ὄνομά της· διότι, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἡ μόνη δόξα, ἣτις ἀρμόζει εἰς τὴν γυναικα, εἶνε ἡ δόξα τοῦ συζύγου τῆς.

(J. Berr de Turique).

Μετάφρασις ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΝΤΖΑΛΙΔΗΣ